STIMATE DOMNULE PREȘEDINTE AL ACADEMIEI ROMÂNE

Info: Președinția României
Parlamentul Românie
Guvernul României
Patriarhia României

Mă numesc George Liviu Teleoacă și ca cercetător cu numeroase descoperiri în domeniul semioticii, vă semnalez faptul că în Academia Română nu există un regulament pentru valorificarea descoperirilor din domeniile culturii, deși, din perspectiva lingvisticii, ele erau așteptate cel puțin din anul 1977, când dr. Maria Iliescu a pus în evidență necesitatea unor înnoiri metodologice și teoretice pornind de la studiul cuvintelor românești de substrat cu iradiere europeană (SCL Nr. 2/1977).

Au trecut de atunci aproape 40 de ani, perioadă în care mai ales autorii străini din domeniul lingvisticii, dar și din domenii conexe, au pus în circulație noi teorii în pas cu explozia informațională preferând să urmeze metodologia transdisciplinarității, prima care poate susține înțelegerea holistică a lumii contemporane prin unitatea cunoașterii. Față în față cu reușitele înregistrate pe plan internațional, trebuie să constatăm că lingvistica noastră va putea valorifica la cote înalte actualul boom informațional, dacă și numai dacă va pune accentul pe complexitatea conexiunilor sale cu domenii cum sunt arheologia, antropologia, etnografia, mitologia, geografia etc. Or, în abordarea sistemelor complexe metodologia consacrată este transdisciplinaritatea.

Ca urmare, la nivelul Academiei și al Universității trebuie statuat, în mod explicit, necesarul spirit transdisciplinar, fără de care nici unul din institutele noastre nu mai poate ține pasul cu saltul realizat în această manieră pe plan internațional. Reușitele domnului Basarab Nicolescu, care conduce la Paris Institutul de Cercetări Transdisciplinare, se cer a fi transpuse în modul de lucru al Academiei Române, pentru ca sincron cu cercetarea mondială să putem onora multele datorii, pe care le are cultura română față de cultura universală.

Doar sugerate, cu distincția-i specifică, de Papa Ioan Paul al II-lea în cadrul vizitei sale din 7-9 mai 1999, obligațiile culturii românești au fost punctate parțial de Nicolas Sarkozy în alocuțiunea sa din 4 februarie 2008, pe care a rostit-o în fața Camerelor reunite ale Parlamentului cu participarea corpului diplomatic din București, când a făcut apel la vocea distinctă a României, la puterea noastră de a gândi și la inventivitate, la bogăția identitară, la încrederea în sine, la ambiții înalte etc.

Asemenea apeluri ne sunt adresate și în prezent de alte personalități ale culturii internaționale, fiindcă România este cea care păstrează fundamentele culturii europene, așa cum indică și numeroasele rezultate ale cercetărilor din ultimii 20-30 de ani, finalizate și chiar reconsolidate de mari personalități ale domeniului ca Igor D'iakonoff, Colin Renfrew, Kalevi Wiik, Gray&Atkinson (https://vieilleeurope.wordpress.com/2011/05/27/restart-of-europe-after-last-ice-age/) sau ca Charles Bryant-Abraham (http://www.angelfire.com/country/veneti/Bryant_AbrahamDirections.html) și Harald Haarmann, care au pus în evidență faptul că vatra originară a indo-europenilor se află la Dunărea de Jos. Pentru promovarea acestei realități în conștiința universală ziarul de mare tiraj *New York Times* din 1 Decembrie 2009 a publicat un amplu articol de specialitate referitor la arheologia zonei (http://www.nytimes.com/2009/12/01/science/01arch.html?pagewanted=all&_r=0), iar pe You

Tube circulă imagini tipice cu acest subiect (https://www.youtube.com/watch?v=FQN9Z6WIw0I). În lumina acestor rezultate axele Istru-Nistru susțin Vatra Tradiției Primordiale, iar vlahii reprezintă națiunea matcă a indo-europenilor, de unde și toate obligațiile ce ne revin în cadrul actualului efort noologic de armonizare a energiilor europene. (J. Tourniac, *Melchisedec sau Tradiția Primordială*).

Or, în spiritul acestor obligații de largă anvergură cercetarea românească este chemată să-și formuleze tranșant punctele de vedere pe baza unor cercetări sistematice proprii ținând cont de faptul că, încă din anul 2001, slavizarea estimată pentru secolele VI-VII a fost infirmată pe temeiuri arheologice de Florin Curta, profesor universitar în California, iar teoria generală a romanizărilor se cere a fi și ea revizuită, așa cum a dovedit, începând cu anul 1996, italianul Mario Alinei, fost profesor emerit la Universitatea din Utrecht, specialist în geolingvistică, care a realizat pentru UNESCO *Atlas Linguarum Europae*. Din nefericire, cărțile sale nu se găsesc în bibliotecile din România, deși poziția, ce ni se recunoaște, ne impune să formăm indo-europeniști de marcă.

Pe plan general, unitatea în diversitate clamată pentru edificiul Europei Unite ridică probleme complexe, care nu mai pot fi rezolvate decât prin complexa lor abordarea transdisciplinară, inclusiv, prin competenta participare a culturii române, centrul de referință al culturii universale (A se vedea Martin Maiden, Alf Lombard etc. etc). Ca urmare vă rog să dispuneți toate cele necesare pentru a ridica activitatea din Academie și din Universitate la nivelul cerințelor actuale, știut fiind faptul că sub aspect cauzal nivelul de cultură este riguros determinant pentru performanțele ca și pentru non-performanțele politice, economice, etice și morale ale unei societăți. Altfel spus, din perspectivă cultural-științifică, responsabilitatea savanților din Academie și din Universitate este determinantă pentru societate.

În cadrul acestor obligații ale intelectualității române ca elită, un plus de efort revine reprezentaților teologiei ortodoxe chemați să abordeze Mișcarea Ecumenică în respectul poruncii biblice aferente, dar și să recupereze semnificația originară a celui mai vechi și important simbol sacru cu răspândire universală. Acest simbol ornează cârja episcopală și nu mai poate fi confundat cu șarpele cel blestemat pe vecie pentru șiretenia inteligenței lui (Fc. 3,1-14). Din cauza unor sentimente de infailibilitate sau, din contra, de teamă analiza propriilor scăpări este evitată, fapt ce întreține o gravă derută la nivel continental, dar marele sinod pan-ortodox, care urmează, dispune de capacitatea decizională pentru a repara fără dificultăți erorile moștenite de mai multe secole.

Conștient de resursele culturii române, ca și de marile ei datorii față de cultura universală, vă rog să primiți dorința mea de a participa la inițierea și derularea dezbaterilor ce se impun având în vedere descoperirile făcute, dar și experiența dobândită în comunicarea directă cu toate forurile la care m-am referit mai sus. După un asemenea periplu de peste zece ani, a trebuit să recunosc că s-a progresat mult prea puțin pentru a nu înțelege, totuși, că abordarea transdisciplinară rămâne unicul mod de a înfăptui saltul ce ne este impus de dinamica actuală a provocărilor.

Pentru succesul acestui mod actualizat de abordare a cercetărilor din domeniile teologiei și a lingvisticii, definită și ca nucleu al științelor culturii, mai cred în salutara contribuție pe care o poate avea filosofia, inclusiv, prin rigoarea logică specifică acestui domeniu al științei științelor.

Cu deosebit respect

Cercetător George Liviu Teleoacă

București, 23 februarie 2015

Domnului academician Ionel Valentin Vlad, Președintele Academiei Române

Adresa: Teleoacă George Liviu, Str. Papiu Ilarian Nr.6, Bl.42, Sc.3, Ap.78, București, Sector 3. Telefon: 021/3243150